Take from among you an offering for Hashem; every generous-hearted person shall bring it, the offering of Hashem.	קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַה׳ כָּל נְדִיב לְבּוֹ יְבִיאֶהָ אֵת תְּרוּמַת ה׳.
And to understand the matter of these two offerings, one for Hashem and the second, the offering of Hashem.	וּלְהָבִין עִנְיַן בּ׳ תְּרוּמוֹת אֵלוּ. אַחַת לַה׳ וְהַבּ׳ תְרוּמַת ה׳
Behold, "Terumah" is an expression of exaltation, as in "I will exalt You, my G-d, the King," etc.	הָנֵּה תְּרוּמָה לָשׁוֹן רוֹמוּמוּת. אֲרוֹמִמְךְ אֱלֹקַי הַמֶּלֶךְ כוּ׳
And also "Terumah" is an expression of separation, to set aside an offering.	וְגֵם תְּרוּמָה לָשׁוֹן הַפְּרָשָׁה לְהַפְּרִישׁ תְּרוּמָה.
And to understand the matter of exaltation:	וּלְהָבִין עִנְיַן הָרוֹמוּמוּת
Behold, it is known that there are two aspects in the chain of descent: "Memale Kol Almin" and "Sovev Kol Almin."	הוּא כִּי הִנֵּה נוֹדַע שֶׁיֵשׁ ב׳ בְּחִינוֹת בְּהִשְׁתַּלְשְׁלוּת: מְמַלֵּא כָּל עָלְמִין וְסוֹבֵב כָּל עָלְמִין.
That the aspect of "Memale Kol Almin" is like the analogy of the soul that enlivens the body and is invested within it, giving life in a differentiated manner—thought, speech, and action.	שֶׁבְּחִינַת מְמֵלֵא כָּל עָלְמִין הוּא כְּמָשָׁל הַנְּשָׁמָה שֶׁמְחַיָּה אֶת הַגּוּף וּמִתְלַבֶּשֶׁת בּוֹ לְהַחֲיוֹת בִּבְחִינַת הִתְחַלְקוּת: מַחֲשָׁבָה, דְּבּוּר וּמַעֲשֶׂה.
And the investment of intellect in the head, etc.	וָהָתְלַבְּשׁוּת הַמּוֹחִין בָּרֹאשׁ כוּ׳.
And likewise, in every limb, there is an individual vitality,	וְכֵן בְּכָל אֵבֶר חַיּוּת פְּרָטִי
(that the vitality is drawn and invested in each limb according to its nature and constitution, meaning that the general revelation of the soul's vitality is in the intellect, and from there an illumination is drawn to each vessel and limb according to its aspect:	שֶׁהַחַיּוּת נִמְשֶׁךְ וּמִתְלַבֵּשׁ בְּכָל אֵבֶר לְפִי מִזְגוֹ) וּתְכוּנָתוֹ, דְּהַיִינוּ שֶׁפְּלֶלוּת גִּלוּי חַיּוּת הַנְּשָׁמָה הִיא בַּמּוֹחִין, וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ הֶאָרָה לְכָל כְּלִי וְאֵבֶר כְפִי בְּחִינָתוֹ
In the eye, the power of vision is drawn and invested, and in the ear, the power of hearing is drawn and invested.	בָּעַיִן נִמְשָׁךְ וּמִתְלַבֵּשׁ כֹּחַ הָרְאִיָּה, וּבָאֹזֶן נִמְשָׁךְ וּמִתְלַבֵּשׁ כֹּחַ הַשְּׁמִיעָה.
And the power of action is drawn and invested in the hands, until the power of movement is drawn and invested in the feet.	וְכֹחַ הַמַּעֲשֶׂה נִמְשָׁךְ וּמִתְלַבֵּשׁ בַּיָּדַיִם, עַד כֹּחַ הַהָלוּךְ שָׁנִּמְשָׁךְ וּמִתְלַבֵּשׁ בָּרְגָלִים.
Thus, the light and vitality shine and invest in each vessel according to its aspect and essence.	נִמְצָא הָאוֹר וְהַחַיּוּת מֵאִיר וּמִתְלַבֵּשׁ בְּכָל כְּלִי לְפִי בְּחִינָתוֹ וּמַהוּתוֹ.

	T : V: · · · · · · · · · · · · · · · · ·
And therefore, in the intellect, the illumination and vitality shine greater because the vessel is more refined and elevated.	וְעַל כֵּן בַּמּוֹחִין מֵאִיר הֶאָרָה וְחַיּוּת יוֹתֵר גָּדוֹל מִפְּנֵי שֶׁהַכְּלִי מְזוּכָּךְ וְנַעֲלֶה יוֹתֵר.
Therefore, the intellect can receive a greater illumination, which is the revelation of intellect and thought.	עַל כֵּן יָכוֹל לְקַבֵּל הֶאָרָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה, וְהִיא גִּלוּי הַשֵּׂכֶל וְהַמַּחֲשָׁבָּה.
Whereas, in the hands, the vessel cannot receive this revelation, and therefore, only the revelation of the power of action extends and is invested within them.	מַשֶּׁאֵין כֵּן בַּיָּדַיִם, אֵין הַכְּלִי יָכוֹל לְקַבֵּל בְּחִינַת גִּלוּי זָה, לָכֵן אֵין נִמְשָׁךְ וּמִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם רַק גִּלוּי כֹּחַ הַמַּעֲשֶׂה.
And even so, they have a greater illumination than the power drawn and invested in the feet, which has only the power of movement.	וְאַף עַל פִּי כֵן יֵשׁ בָּהֶם הֶאָרָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִבְּכֹחַ הַנִּמְשָׁךְ וּמְלוּבָּשׁ בָּרְגָלִים, שָׁאֵין בָּהֶם רַק כֹּחַ הַהִּלּוּךְ
Whereas in the hands, one can perform all crafted work and write words of wisdom.	מַשֶּׁאֵין כֵּן בַּיָּד, יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כָּל מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת וְלִכְתֹב דִּבְרֵי חָכְמָה.
Thus, although the intellect is not openly invested in the hands, it is drawn and revealed through the power of action in the hands.	הָרֵי שָׁהַשֵּׁכֶל אַף עַל פִּי שָׁאֵינוֹ מִתְלַבֵּשׁ בְּגִלוּי בַּיָּד, נִמְשָׁךְ וּמִתְגַּלֶּה עַל יְדֵי אֶמְצָעוּת כֹּחַ הַמַּעֲשֶׂה שָׁבַּיָדִיִם.
Whereas in the power of movement in the feet, this extension is not applicable.	מַשֶּׁאֵין כֵּן בְּכֹחַ הַהִּלּוּךְ שֶׁבָּרְגָלַיִם, אֵין שַׁיָּיךְ בּוֹ הַמְשָׁכָה זוֹ.
And even so, in another aspect, the feet have an advantage in that they carry the head.	וְאַף עַל פִּי כֵן, בִּבְחִינָה אַחֶרֶת יֵשׁ מַעֲלָה בָּרֶגֶל, שָׁנּוֹשֵׂא אֶת הָרֹאשׁ.
This is because "the end is embedded in the beginning," and there is an aspect in the end from the beginning.	וְזֶהוּ מִשׁוּם דְּנָעוּץ סוֹפָן בִּתְחִלֶּתָן, וְיֵשׁ בְּחִינָה בַּסוֹף מִבְּחִינַת הַתְּחָלֶה.
However, still, the feet are called the "end," unlike the hands.	אַך מִכָּל מָקוֹם, הָרֶגֶל נִקְרָא סוֹף, וְלֹא כֵּן הַיָּד.
This is because in the hands, the revelation of vitality is greater than in the feet, as explained through the analogy of writing wisdom specifically through the hands.	וְהַיִינוּ, שֶׁבַּיָּד יֵשׁ גִּלוּי הַחַיּוּת יוֹתֵר מֵהָרֶגֶל, כְּנַ"ל מִמֶּשָׁל כְּתִיבַת הַשֵּׁכֶל עַל יְדֵי הַיָּדַיִם דַּוְקָא.
And all of this is because the vitality is drawn and invested in each limb according to its capacity and nature.	וְכָל זֶה מִפְּנֵי שֶׁהַחַיּוּת נִמְשָׁךְ וּמִתְלַבֵּשׁ בְּכָל אֵבֶר לְפִי עַרְכוֹ וּתְכוּנָתוֹ.
From this, we can understand the analogy regarding the order of the chain of descent and the drawing of vitality from the Infinite Light, blessed be He, which is drawn within all worlds.	וּמָזֶּה יוּבַן הַנִּמְשָׁל בְּעִנְיַן סֵדֶר הִשְׁתַּלְשְׁלוּת וְהַמְשָׁכַת הַחַיּוּת מֵאוֹר־אֵין־סוֹף בָּרוּךְ־הוּא הַנִּמְשָׁךְ בְּתוֹךְ כָּל הָעוֹלֶמוֹת
In each world and in each creation, according to what it can tolerate.	בְּכָל עוֹלָם וּבְכָל נִבְרָא לְפִי אֵשֶׁר יוּכַל שְׂאֵת.

וו זוו בּי בּוֹ בּוֹ בִּי אָטָ אֵנוּ וֹנְוּוֹנִוּוּ	
And this general vitality is called in the Zohar "Memale Kol Almin."	וּכְלָלוּת חַיּוּת זֶה נִקְרָא בַּזֹּהַר "מְמַלֵּא כָּל עָלְמִין".
That in Gan Eden, the dwelling of the great righteous, the	שָׁבְּגַן־עֵדֶן, מְדוּרָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים, מֵאִיר
revelation shines more, just as the intellect is revealed in the	בָּגִלוּי יוֹתֵר, וְהוּא כְּמָשָׁל הַשֵּׁכֶל הַמִּתְגַּלֶּה בַּמוֹחִין
head.	ָשֶׁבָּרֹאשׁ.
And afterward, in the world of angels, whose primary	וְאַחַר כָּךְ בְּעוֹלֵם הַמֵּלְאָכִים שֶׁעִיקַר מַהוּתָם
essence is natural love and fear, and they do not have	בְּאַהֲבָה וְיִרְאָה טָבְעִיִּים, וְאֵין לָהֶם הַשָּׂגָה כְּמוֹ
comprehension like the souls of great tzaddikim,	נָשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים,
this is analogous to the vitality that is drawn and invested in	בנו במושל במנות בנימונים ומתלבונו בודום
the hands—	ָדיִם בּיָדַיִם—־זֶהוּ כְּמָשֶׁל הַחֵיּוּת הַנִּמְשֶׁךְ וּמִתְּלַבֵּשׁ בַּיָּדַיִם—
Chesed (kindness), the right arm, which is the aspect of love, the camp of Michael,	חֶסֶד, דְּרוֹעָא יְמִינָא, בְּחִינַת אַהֲבָה, מַחֲנֵה מִיכָאֵל,
and Gevurah (strength), the left arm, which is the aspect of	וּגְבוּרָה, דְּרוֹעָא שְׂמָאלָא, הִיא בְּחִינַת יִרְאָה,
fear, the camp of Gabriel.	מַחֲנֵה גַּבְרִיאֵל.
And even so, they also have comprehension, just as intellect	וְאַף עַל פִּי כֵן, יֵשׁ לָהֶם הַשָּׂגָה גַּם כֵּן, כְּמוֹ
is drawn through the hands.	שֶׁהַשֵּׂכֶל נִמְשָׁךְ עַל יְדֵי הַיָּדַיִם.
And also, just as intellect is drawn and invested in the emotions of the heart,	וְגַם כְּמוֹ שֶׁהַשֵּׁכֶל נִמְשָׁךְ וּמִתְלַבֵּשׁ בַּמִּדּוֹת שֶׁבַּלֵב,
which is a more internal revelation than in the hands,	ָשֶׁהוּא גָּלוּי פְּנִימִי יוֹתֵר מִבַּיָּדַיִם,
because the hands are the external aspect of the emotions,	ָכִּי הַיָּדַיִם הֶם חִיצוֹנִיוּת הַמִּדּוֹת,
so too, there are angels from the inner aspects of Michael	כָּךְ יֵשׁ מַלְאַכִים מִבְּחִינַת פְּנִימִיוּת מִיכָאֵל
and Gabriel—	וְגַבְרִיאֵל—
fire and water, which are the emotions of the heart.	אֵשׁ וּמֵיִם, שֶׁהֵם מִדּוֹת שֶׁבַּלֵב.
And there is an aspect of the externality of the right arm,	
meaning to extend influence downward, sustaining life with	וְיֵשׁ מִבְּחִינַת חִיצוֹנִיּוּת דְּרוֹעָא יְמִינָא, דְּהַיִינוּ 'לַבְּוֹיִם בְּבִּוֹעִמְעָב לְמִיב מְבְּלְבִּל
kindness, etc.	יִם בְּחֶסֶד כוּ!
And so, the vitality descends further into the aspect of action	וְכֵן יוֹרֵד עוֹד הַחַיּוּת בִּבְחִינַת עֲשִׂיָּה בְּכָל עוֹלָם
in each world according to its level.	ַלְפִי עֵרְכוֹ.
Thus, it is written: "You made the heavens and the heaven of	וְכָךְ כָּתוּב: "אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי
heavens the seas and all that is in them, and You give life	הַשָּׁמַיִם כוּ' הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה
to them all."	אֶת כֻּלָּם".
That this vitality from the aspect of "And You give life to them	שָׁהַחַיּוּת הַהוּא מִבְּחִינַת "וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם"
all" is invested within worlds and fills each world according to	מְתָלַבֵּשׁ בְּתוֹךְ עָלְמִין וּמְמַלֵּא הוּא בְּכָל עוֹלָם לְפִי
its level—	עַרְכוֹ
in the heavens of the heavens, there is a higher revelation	בָּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם גִּלּוּי בְּחִינָה עֶלְיוֹנָה יוֹתֵר
than in the heavens,	מְבַּשָּׁמִיִם,

and likewise, in the heavens, there is a higher revelation than on earth, as is observable to the senses.	וְכֵן בַּשָּׁמַיִם יֵשׁ גָּלוּי בְּחִינָה יוֹתֵר עֶלְיוֹנָה מִבָּאֶרֶץ, כָּמוֹ שָׁנְרָאֶה בַּחוּשׁ.
And this can be further understood from what was	וְיוּבַן זֶה יוֹתֵר מִמַּה שֶׁהָיָה נְרָאֶה בַּחוּשׁ בְּעִנִין)
observable regarding the descent of the manna,	ָהַמְשָׁכַת הַמָּן, , , , , , , , , , , , , , , , , , ,
as it is written: "Behold, I will rain down for you bread from heaven,"	דְּכְתִיב "הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמָיִם".
and it is written: "And when the dew descended, the manna descended."	וּכְתִיב "וּבְרֶדֶת הַטַּל יָרַד הַמָּן".
Now, the manna is also called "the food of the mighty," which the ministering angels are nourished by.	וְהָנֵּה, הַמָּן נִקְרָא גַּם כֵּן "לֶחֶם אֲבִירִים" שָׁמַּלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת נִזּוֹנִים בּוֹ
And this is puzzling—how could angels, who are spiritual beings, consume manna, which was a physical entity,	וְהוּא תָּמוּהַ—דְּאֵיךְ הַמַּלְאָכִים שֶׁהֵם רוּחָנִיִּים, יֹאכְלוּ הַמָּן שֶׁהָיָה דָּבָר גַּשְׁמִי,
as it is written: "They ground it in a mill or pounded it in a mortar"?	ּכָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "וְטָחֲנוּ בָּרֵחַיִם אוֹ דָּכוּ בַּמְּד ֹ כָה".
However, the explanation is that the source of the manna is very lofty,	אַךְ הָעִנְיָן, שֶׁהַמָּן שָׁרְשׁוֹ גָּבוֹהַ מְאֹד,
for it was drawn from the aspect of "the dew of the heavens,"	שָׁנִּמְשַׁךְ מִבְּחִינַת "טַל הַשָּׁמֵיִם", וְהוּא בְּחִינַת
which is the aspect of "the dew of crystal,"	טָלָא דְּבִדּוּלְחָא"",
which is truly an aspect of supreme lights,	שֶׁהוּא בְּחִינַת אוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים מַמָּשׁ,
as it is written: "For Your dew is a dew of lights."	קמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "כִּי טַל אוֹרוֹת טָלֶךְ".
Thus, it is literally supreme spiritual lights,	ָנִמְצָא, שֶׁהוּא מַפָּשׁ אוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים רוּחָנִיִּים.
and in the Zohar, it is called "the dew that drips from Atikah to Ze'eir Anpin."	וְנִקְרֶא בַּזֹּהַר "טָלָא דְּנָטִיף מֵעַתִּיקָא לְזֵעֵיר אַנְפִּין.
And this is the "dew of the heavens"—	ןָדֶהוּ "טַל הַשָּׁמַיִם——"וְדֶהוּ "טַל הַשָּׁמַיִם
they were literally drawn and invested within the manna.	הֵן מַמָּשׁ נִמְשְׁכוּ וְנִתְלַבְּשׁוּ בַּמָּן.
But how could such a lofty extension descend so low?	וְאֵיךְ תִּהְיֶה הַמְשָׁכָה זוֹ מִמָּקוֹם עֶלְיוֹן כָּל כָּךְ ?לְמַטָּה
Certainly, it is not that the light above was directly extended and revealed below,	הוּא וַדַּאי, לֹא כְּמוֹ שֶׁהָאוֹר מַמָּשׁ לְמַעְלָה נִמְשָׁךְ וּמִתְגַּלֶּה לְמַטָּה,
for the aspect of the "dew of lights" is truly supreme lights, even above the vessels of the ten sefirot of Atzilut.	כִּי הֲרֵי בְּחִינַת "טַל אוֹרוֹת" הוּא אוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים מַמָּשׁ, שֶׁלְמַעְלָה אֲפִלּוּ מִבְּחִינַת הַכֵּלִים דַּעֲשָׂרָה סְפִירוֹת דַּאֲצִילוּת
Therefore, it is specifically called the "Dew of Lights."	וְלָכֵן נִקְרָא "טַל אוֹרוֹת" דַּוְקָא.
And if so, how could it be drawn below as it is?	אָם כֵּן, אֵיךָ יוּמְשַׁךְ לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהוּא?

_ 1 " + V : 1	+ 1
Rather, it must be through investment in the order of the chain of descent, from level to level—	אֵלֶא וַדַּאי, הָיִינוּ עַל יְדֵי הִתְלַבְּשׁוּת בְּסֵדֶר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוּת מִמַּדְרֵגָה לְמַדְרֵגָה—
from "the heavens of the heavens" to the aspect of "the heavens,"	מִשְׁמֵי הַשָּׁמֵיִם לְבְחִינַת שָׁמַיִם,
and afterward to the aspect of "earth."	וְאַחַר כָּךְ לִבְחִינַת אָרֶץ.
Therefore, while it was still above, the ministering angels were nourished by it,	וֹלָכֵן, בְּעוֹדוֹ לְמַעְלָה, מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת נִזּוֹנִים בּוֹ,
because it was still a spiritual sustenance and not physical at all.	שָׁאָז עֲדַיִין הָיָה מָזוֹן רוּחָנִי וְלֹא גַשְׁמִי כְּלָל.
And afterward, it became physical and was made into physical sustenance.	וְאַחַר כָּךְ, נִתְגַּשֵּׁם וְנַעֲשָׂה מָזוֹן גַשְׁמִי.
However, nevertheless, it contained the actual supreme lights.	וּמִכֶּל מָקוֹם, מְלוּבָּשׁ בּוֹ אוֹרוֹת הָעֶלְיוֹנִים מַמָּשׁ.
Therefore, even below, it was "the food of the mighty," which was absorbed completely into the 248 limbs and left no waste.	וְלָכֵן, גַּם לְמַטָּה, הָיָה "לֶחֶם אֲבִירִים", שֶׁנִּבְלַע בְּרמ"ח אֵבָרִים, וְאֵין מִמֶּנוּ פְּסֹלֶת.
And therefore, on Shabbat, the manna did not descend.	וְעַל כֵּן, בְּשַׁבָּת לֹא יָרַד הַמָּן.
Whereas other forms of sustenance continue even on Shabbat,	מַשָּׁאֵין כֵּן שְׁאָר הַשְּׁפָּעוֹת, נִמְשָׁכִים גַּם בְּשַׁבָּת,
even though there is no grass without a heavenly force striking it and telling it to grow—even on Shabbat,	אַף עַל פִּי שֶׁאֵין לְךָ עֵשֶׂב שֶׁאֵין לוֹ מַזָּל מִלְמַעְלָה הַמַּכֶּה בּוֹ וְאוֹמֵר לוֹ גְּדַל—גַּם בְּשַׁבָּת,
but not so with the manna.	מַשָּׁאֵין כֵּן בַּמָּן.
And this is because the manna was drawn from the aspect of the "Dew of Lights."	וְהַיְינוּ, מִשׁוּם דְּבַמָּן הָיָה נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת "טַל אוֹרוֹת.
And this aspect could not descend on Shabbat,	וּבְחִינָה זוֹ אִי אֶפְשָׁר לָהּ לָרֶדֶת בְּשַׁבָּת,
because then the worlds ascend upwards.	לְפִי שֶׁאָז הִיא עֲלִיַּת הָעוֹלֶמוֹת לְמַעְלֶה.
However, since this ascent is only internal and not external,	רַק שֶׁלְפִי שֶׁעֲלִיָּה זוֹ הִיא רַק בִּפְנִימִיוּת וְלֹא בְּחִיצוֹנִיוּת,
therefore, other influences descend on Shabbat,	ָלָכֵן, שְׁאָר הַשְּׁפֶּעוֹת יוֹרְדִים בְּשַׁבָּת,
because they are from the aspect of the external.	ָלְפִי שֶׁהֵם מִבְּחִינַת חִיצוֹנִיּוּת.
And if so, it is understood from this how the manna contained the investment of the "Dew of Lights,"	וְאִם כֵּן, מוּבָן מִזֶּה אֵיךְ שֶׁבַּמָּן הָיָה הִתְלַבְּשׁוּת ""טַל אוֹרוֹת
which was through the chain of descent from level to level.	וְהַיִינוּ, עַל יְדֵי הִשְׁתַּלְשְׁלוּת מִמַּדְרֵגָה לְמַדְרֵגָה.

	T : V: · · · I:
And therefore, the manna below was not the same as it was above—	וְלָכֵן, אֵין דּוֹמֶה הַמָּן שֶׁלְּמַטָּה לְכְמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה
for below, it became physical,	שֶׁלְמַטָּה נַעֲשָׂה גַשְׁמִי,
whereas above, in the spiritual world, it remained spiritual—	מַשֶּׁאֵין כֵּן בְּעוֹדוֹ לְמַעְלָה, בָּעוֹלָם הָרוּחָנִי, הוּא רוּחָנִי—ר
"the bread that the ministering angels are nourished by."	"לֶחֶם שֶׁמַּלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת נִזּוֹנִים בּוֹ".
And this means the manna as it was still above, in a lofty state, before its descent below.	ְוְהַיְינוּ, הַמָּן כְּמוֹ שֶׁהוּא עֲדַיִין לְמַעְלָה, בְּבְחִינוֹת עֶלְיוֹנוֹת, טֶרֶם יְרִידָתוֹ לְמַשָּה.
From this, a person can understand the concept of "Memale Kol Almin"—	נִמְצָא מִזֶּה, יוּכַל הָאָדָם לְהַשְׂכִּיל עִנְיַן "מְמֵלֵא כָּל עָלְמִין—"עָלְמִין
the descent of vitality from the highest levels,	שָׁהִיא יְרִידַת הַחַיּוּת מֵרוּם הַמַּעֲלוֹת,
being drawn and invested in each world according to its level and state.	לָהְיוֹת יוֹרֵד וְנִמְשָׁךְ וּמִתְלַבֵּשׁ בְּכָל עוֹלָם לְפִי עֵרְכוֹ וּבְחִינוֹתוֹ
As it is written: "And You give life to them all."	וְהוּא מַה שֶּׁכָּתוּב: "וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם".
This can also be understood from what is written in Parshat Shelach: "Is there a tree in it or not?"	עוֹד יוּבַן זֶה מִמַּה שֶּׁכָּתוּב בְּפַרְשַׁת שְׁלַח: "הֲיֵשׁ בּה עֵץ אִם אַיִן".
And the Zohar explains there that they wanted to know the nature of the influence that flows into the Land of Israel—	וּפֵירֵשׁ הַזּהַר קָדוֹשׁ שָׁם, שֶׁרָצוּ לָדַעַת מַהוּת הַהַשְׁפָּעָה הַנִּמְשֶׁכֶת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל—
whether it is only from the aspect of "tree," meaning the Tree of Life, which represents Chochmah (wisdom),	אָם הִיא רַק מִבְּחִינַת "עֵץ", הוּא בְּחִינַת "עֵץ הָחַיִּים", שֶׁהוּא בְּחִינַת חָכְמָה,
as it is written: "And wisdom gives life"	ייְכְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "וְהַחָּכְמָה תְּחַיֶּה כוּ".
Also, "tree" (עץ) has the meaning of advice and understanding, which is the aspect of wisdom.	וְגַם "עֵץ" לָשׁוֹן עֵצָה וּתוּשִּׁיָּה, וְהוּא בְּחִינַת חָכְמָה.
Or, does it flow from the aspect of "Ayin" (אין), which is far above the level of wisdom,	אוֹ שֶׁנִּמְשָׁךְ מִבְּחִינַת "אַיִן", שֶׁהוּא לְמַעְלָה מַעְלָה מָמַּדְרֵגַת הַחָכְמָה,
as it is written: "And wisdom is found from Ayin (Nothingness)."	קָמוֹ שֶׁנֶאֱמַר: "וְהַחָּכְמָה מֵאַיִן תִּפָּצֵא".
The sign was: if they saw the growth of the fruits similar to that of other lands,	וְהַסִּימָן הָיָה, אָם יִרְאוּ גִּדּוּל הַפֵּרוֹת כְּדֶרֶךְ שְׁאָר הָאֲרָצוֹת לְבַד,
then it was only from the aspect of "tree," as it is written: "You made them all with wisdom, the earth is full of Your possessions."	אָז הִיא רַק מִבְּחִינַת "עֵץ", וּכְמוֹ שֶׁכֶּתוּב: "כַּלָּם בְּחָכְמָה עָשִיתָ, מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיֶנֶיךְ.
For the entire world and all it contains is rooted in the aspect of "Supernal Chochmah,"	שָׁכָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ שָׁרְשׁוֹ מִבְּחִינַת חָכְמָה עָלָאָה,

יון ווין אָן דוֹ בוּ לְּאֶטָ אָנִי וּלְּוֹאַנוּ וְיוֹנִיוּנִיוּ	
as it says: "With wisdom He created," referring to "Bereishit," which Targum translates as "With wisdom."	רָנְם: "בְּחָכְמְתָא", וּמְתוּרְנָּם: "בְּחָכְמְתָא".
However, if they saw the fruit growth and influence with an exceedingly great increase,	אֲבָל, אָם יִרְאוּ גִּדּוּל הַפֵּרוֹת וְהַשַּׁפֶּעָה בְּעִלוּי רַב שָׁלֹא בְּעֵרֶךְ כָּל הָאֲרָצוֹת,
as mentioned in the words of our Sages at the end of Masechet Ketubot,	וּכְנִזְכָּר בְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לְבְרָכָה oip מֵסֶכֶת כְּתוּבוֹת,
then it would be understood that the influence there flows from the aspect of "Ayin" (Nothingness),	אָז יוּבַן שֶׁהַהַשְּׁפֶּעָה לְשָׁם נִמְשֶׁכֶת מִבְּחִינַת "אַיִן",
which is higher than the aspect of wisdom.	שָׁהוּא לְמַעְלָה מִבְּחִינַת חָכְמָה.
From there, it flows with a greater revelation, not through contractions.	ָשָׁמִשָּׁם נִמְשָׁךְ בְּגָלוּי יוֹתֵר, שֶׁלֹא עַל יְדֵי צִמְצוּמִים.
Thus, it is understood even regarding physical influence—	הָרֵי מוּבָן מִזֶּה גַּם כֵּן, אֵיךְ שֶׁאֲפִילוּ בְּהַשְּׁפֶּעָה גַשְׁמִית מַמָּשׁ
that it is drawn and invested from the aspect of "Ayin," which is above even Chochmah.	נִמְשֶׁכֶת וּמִתְלַבֶּשֶׁת מִבְּחִינַת "אַיִן", שֶׁהוּא לְמַעְלָה אֲפִילוּ מִבְּחִינַת חָכְמָה.
And how does this happen?	אָיךָ הוּא?
Certainly, it is through the chain of descent through many levels—endless levels—	אֵלֶּא וַדַּאי, עַל יְדֵי הִשְׁתַּלְשְׁלוּת מַדְרֵגוֹת רַבּוֹת עַד אֵין קֵץ,
but still, it is actually invested with the aspect of "Ayin."	רַק שֶׁמִּכָּל מָקוֹם, מְלוּבָּשׁ בָּזֶה מַמָּשׁ מִבְּחִינַת ""אַיִן
And from this, the additional blessing and the increase flow in abundance.	וּמִזֶּה נִמְשֶׁכֶת תּוֹסֶפֶת הַבְּרָכָה וְהַגִּדּוּל בְּתוֹסֶפֶת מְרוּבָּה
If so, from all this, an insightful person can understand the aspect of "Memale Kol Almin"—	אָם כֵּן, מִכֶּל זֶה יוּבַן לַמַּשְׂכִּיל עִנְיַן בְּחִינַת "מְמֵלֵא —"כָּל עָלְמִין
that influence flows from the highest levels,	שֶׁהַהַשְּׁפֶּעָה נִמְשֶׁכֶת מֵרוּם הַמַּעֲלוֹת מַמָּשׁ,
but it is drawn and invested in each world and each creation according to its level.	רַק שָׁנִּמְשֶׁכֶת וּמִתְלַבֶּשֶׁת בְּכָל עוֹלָם וּבְכָל נִבְרָא לָפִי עֵרְכוֹ.
Therefore, within this divine light and vitality, there is an infinite division into countless levels.	וְלָכֵן יֵשׁ בְּאוֹר וְחַיּוּת זֶה הִתְחַלְּקוּת מַדְרֵגוֹת רַבּוֹת אֵין קֵץ מַמָּשׁ.
Even within each world, it divides into the four categories: inanimate, vegetative, animal, and human (דצח"מ).	שֶׁאֲפִילוּ בְּכָל עוֹלֶם מִתְחַלֵּק לְד' בְּחִינוֹת: דּוֹמֵם, צֹמֵחַ, חַי, וּמְדַבֵּר (דְּצַחַ"מ.
And within each of these four categories, there are endless levels and variations.	וְגַם בְּכָל בְּחִינָה מֵאַרְבַּע בְּחִינוֹת אֵלֶּה, יֵשׁ מַדְרֵגוֹת שׁוֹנוֹת עַד אֵין קֵץ וּמִסְפָּר.
And for each level, according to its value, so too is the divine flow drawn to it.	וּלְכָל בְּחִינָה לְפִי עֵרְכָּהּ, כָּךְ הִיא הַהַמְשָׁכָה.

	, T
This is the meaning of "to each according to his measure" (Zohar).	ן וָזֶהוּ "לְכָל חַד לְפוּם שִּׁיעוּרָא דִילֵיהּ" (זֹהַר).
The aspect of Sovev Kol Almin is the divine light and vitality that does not invest itself within the worlds in a revealed manner.	וּרְחִינַת "סוֹבֵב כָּל עָלְמִין" הוּא אוֹר וְחַיּוּת אֱלֹקִי שָׁאֵינוֹ מִתְלַבֵּשׁ תּוֹךְ עָלְמִין מַמָּשׁ.
The meaning of "Sovev" (surrounding) is not that it encircles from above,	ןְאֵין פֵּירוּשׁ "סוֹבֵב" שֶׁהוּא עוֹלֶה וְסוֹבֵב מִלְמַעְלָה,
but rather, it is also present within the worlds, yet it does not become enclosed within them.	אֶלָּא שֶׁהוּא גַּם כֵּן תּוֹךְ עָלְמִין, אֶלָּא שֶׁאֵינוֹ מָתְלַבֵּשׁ בָּהֶם.
As it is written: "Behold, the heavens and the earth I fill"—	וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הֲלֹא אֶת הַשָּׁמִיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי מֶלֵא".
"I fill," meaning the essence of the divine presence itself,	"אָנִי" דַּוְקָא,
in which there is no division at all.	שֶׁאֵין בַּחַיּוּת הַהוּא בְּחִינַת הִתְחַלְקוּת כְּלָל.
"I am the First, and I am the Last,"	"אָנִי רָאשׁוֹן וַאָנָי אַחֶרוֹן",
"the most ancient of all the ancients."	"קַדְמוֹן לְכָל הַקְדוּמִים.
Whereas the aspect of Memale Kol Almin is in a mode of	מַשָּׁאֵין כֵּן בְּחִינַת "מְמַלֵּא כָּל עָלְמִין", הִיא
limitation—	—בְּבְחִינַת גְבוּל
for example, "a distance of 500 years,"	קָמוֹ "מַהֲלַךְ תּ"ק שָׁנָה",
and "the feet of the Chayot" (angelic beings), which symbolize measured divine revelation.	ן"רַגְלֵי הַחַיּוֹת" (יְחֶזְקֵאל), שֶׁהֵן רַגְלֵי הַמַּדְרֵגוֹת הַאֱלֹקִיּוֹת בְּבְחִינַת גְּבוּל.
And this is [the meaning of] "I will exalt You"—that His essence and being are exalted and elevated without end or limit.	וְזֶהוּ "אֲרוֹמִמְךָ"—שֶׁעַצְמוּתוֹ וּמַהוּתוֹ מְרוֹמָם וּמִתְנַשֵּׂא עַד אֵין קֵץ וְתַכְלִית.
"My G-d"—this refers to the divine light and vitality that is drawn from the aspect of Sovev Kol Almin ,	אֱלֹקַי"—שֶׁבְּחִינַת הָאוֹר וְהַחַיּוּת שֶׁנִּמְשֶׁכֶת" מְבְּחִינַת "סוֹבֵב כָּל עָלְמִין,
which comes through "the King"—for His kingship is established when His name is called upon them,	הוּא עַל יְדֵי "הַמֶּלֶךְ", שֶׁמְלוּכוֹתוֹ שְׁמוֹ נִקְרָא ,עֲלֵיהֶם
similar to the analogy of a king, where only his name and influence extend over the lands of his rule.	ּכְמוֹ מָשָׁל הַמֶּלֶךְ, שֶׁרַק שְׁמוֹ וְהָתְפַּשְּׁטוּתוֹ עַל מְדִינוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ.
And this extension, from Sovev Kol Almin to become the aspect of Malchut Memale Kol Almin ,	וְהַמְשָׁכָה זוֹ, שֶׁמִּבְּחִינַת "סוֹבֵב כָּל עָלְמִין" לִהְיוֹת בְּחִינַת "מַלְכוּת מְמַלֵּא כָּל עָלְמִין,
occurs through Israel—"there is no king without a people."	הִיא עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל—"אֵין מֶלֶךְ בְּלֹא עָם".
And David said this verse on behalf of the collective of Israel:	וְדָוִד אָמַר הַמִּקְרָא הַזֶּה בְּעַד כְּלָל יִשְׂרָאֵל:

	المنازية مناأ
"I will exalt You, my G-d"—this drawing down occurs through "the King," as above.	"אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹקַי"—הוּא עַל יְדֵי "הַמֶּלֶךְ" כוּ.
The explanation of the matter is:	וּפֵירוּשׁ הָעִנְיָן הוּא—וּפֵירוּשׁ הָעִנְיָן הוּא
that the aspect of Sovev Kol Almin is the flow from the Infinite One, Blessed Be He,	שֶׁבְּחִינַת "סוֹבֵב כָּל עָלְמִין" הִיא הַמְשָׁכָּה מֵאֵין־סוֹף בָּרוּרְ־הוּא,
which is drawn down to be elevated over the worlds.	שָׁנִמְשֶׁכֶת לִהְיוֹת מִתְנַשֵּׂא עַל הָעוֹלָמִים.
And through this exalted state, He gives them life—this is vitality in an encompassing manner.	וּבְהָתְנַשְׂאוּת זוֹ, הוּא מְחַיֵּה אוֹתָם—וְהוּא הַחַיּוּת בִּבְחִינַת מַקִּיף.
For the exaltation and elevation of a king over his people is not an inward influence,	שֶׁהֲרֵי הַהִּתְנַשְּׂאוּת וְהָרוֹמוּמוּת שֶׁל מֶלֶךְ, מְרוֹמֵם וּמִתְנַשֵּׂא עַל עַמּוֹ,
but rather, it is an illumination from without, in an encompassing manner.	אֵין זֶה בְּחִינַת הַמְשָׁכָה בִּפְנִימִיוּתָם, אֶלֶּא הוּא כְּמוֹ עִנְיַן הֶאָרָה מִבַּחוּץ וּבְדֶרֶךְ מַקִּיף.
And above, through this, life and existence are drawn to them from this exaltation and encompassing aspect.	וּלְמַעְלָה, עַל יְדֵי זֶה, נִמְשָׁךְ לָהֶם חַיּוּת וְקִיּוּם מִבְּחִינַת הִתְנַשְׂאוּת וּמַקִּיף זֶה.
And this is called Sovev Kol Almin ,	וֶזֶהוּ הַנִּקְרָא "סוֹבֵב כָּל עָלְמִין,
and it is the aspect of "Your kingship is over all worlds."	וְהִיא בְּחִינַת "מַלְכוּתְךָ מְכָל עָלְמִין".
The vitality that is invested within them internally, which is the aspect of Memale Kol Almin ,	וְהַחַיּוּת הַמִּתְלַבֵּשׁ בִּפְנִימִיּוּתָם, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת ,""מְמֵלֵא כָּל עָלְמִין
comes from "the word of Hashem"—as it is written, "And You give life to them all."	הִיא מִבְּחִינַת "דְּבַר הֹ", וְכְמוֹ שֶׁכֶּתוּב: "וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם".
Meaning, the divine letters from Aleph to Tav,	ָהַיְינוּ, הָאוֹתִיּוֹת מֵאָלֶ"ף עַד הָּ"ו,
and the five sources of articulation,	וְחָמֵשׁ מוֹצָאוֹת הַפֶּה.
And this is the meaning of "You"—this refers to the divine presence that is invested internally within them.	וָזֶהוּ פֵּירוּשׁ "אַתָּה"—הוּא הַמִּתְלַבֵּשׁ בִּפְנִימִיוּתָם.
Whereas "Your kingship" and exaltation is the aspect of Sovev Kol Almin .	מַשָּׁאֵין כֵּן "מַלְכוּתְךָ" וְהַהִּתְנַשְּׂאוּת, הוּא בְּחִינַת ""סוֹבֵב כָּל עָלְמִין
But His essence and being are far above even Sovev Kol Almin .	אָבָל מַהוּתוֹ וְעַצְמוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא לְמַעְלֶה מַעְלֶה גַם מִבְּחִינַת "סוֹבֵב כָּל עָלְמִין".
As in the analogy of a king—his true essence is not in his exaltation over his people,	וּכְמוֹ מָשָׁל הַמֶּלֶךְ, שֶׁמַּהוּתוֹ וְעַצְמוּתוֹ אֵינוֹ מַה שֶׁהוּא מִתְנַשֵּׂא עַל הָעָם,
for this exaltation is merely an extension of his radiance.	ָּכִי הָתְנַשְׂאוּת זוֹ הִיא רַק הָתְפַּשְּׁטוּת הֶאָרָה מִמֶּנּוּ לְבַד.

T : V: · · · · · · · · · · · · · · · · ·
עָנְיַן הָרוֹמוּמוּת וְהַהִּתְנַשְּׂאוּת, שֶׁזֶּהוּ מַקִּיף עַל כָּל עָלְמִין וּמְחַיֶּה אוֹתָם עַל יְדֵי זֶה—
וְהוּא גַּם כֵּן רַק מִבְּחִינַת "הַמֶּלֶךְ", מִדַּת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ
ן"אֶלהַי" הוּא בְּחִינַת הַהֶּאָרָה הַמִּתְלַבֶּשֶׁת בְּתוֹךְ כָּל עָלְמִין, וְהִיא הֶאָרָה מִבְּחִינַת מַלְכוּת.
וְעַל כֵּן פֵּירוּשׁ "אֲרוֹמִמְךְ" הִיא הַהַמְשָּׁכָה מִמֵּהוּתוֹ וְעַצְמוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְהִיוֹת בְּחִינַת "סוֹבֵב כָּל עָלְמִין".
וְדָוִד הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָיָה מֶרְכָּבָה לְמִדַּת מַלְכוּתוֹ, אָמַר זֶה, וּכְנַ"ל.
אַך לִהְיוֹת הַכֹּחַ הַזֶּה בַּנֶּפֶשׁ,
שֶׁעַל יָדָיו יוּמְשַׁךְ בְּחִינַת "סוֹבֵב כָּל עָלְמִין" לִהְיוֹת הָבְּבְחִינַת "מַלְכוּת,
לְהַחֲיוֹת נִבְרָאִים בְּעוֹלָמוֹת הַתַּחְתּוֹנִים—
הוּא עַל פִּי מַה שֶּׁכֶּתוּב: "שָׁבְעַת יָמִים תּאכַל "מַצוֹת, לֶחֶם עֹנִי כוּ
שֶׁכְּדֵי לְקַבֵּל הַתּוֹרָה בְּ"שָׁבוּעוֹת פָנִים בְּפָנִים",
אַחֲבִי יְצִיאַתָּם מִמִּצְרַיִם, שֶׁהָיוּ בִּבְחִינַת "אֲחוֹרַיִים
נְצְטַוּוּ לִסְפֹּר סְפִירַת הָעֹמֶר שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת.
בְּשָׁבוּעַ הָרָאשׁוֹנָה, לֶאֱכוֹל מַצָּה דַּוְקָא.
וָהָעִנְיָן, שֶׁיֵשׁ בַּנֶּפֶשׁ הַבַּהְמִית שֶׁבַע מִדּוֹת רָעוֹת,
וְכָל אַחַת כְּלוּלָה מִכֵּלָן, זֶה בָּזֶה, וְהֵם מ"ט.
וְהוּא עִנְיַן הַסְּפִירָה, לִהְיוֹת הַמִּדּוֹת בִּבְחִינַת "אַתְהַפְּכָא" כוּ
וָזֶהוּ עִנְיַן הָעֹמֶר, שֶׁבָּא מִן הַשְּׁעוֹרִים, מַאֲכַל
בְּהֵמָה,
'בָּחִינַת הַנֶּפֶשׁ הַבַּהֲמִית כ _{וּ}
וּבְז' שָׁבוּעוֹת אֵלּוּ, מַהְפְּכִין מְעַט מְעַט—וּבְז' שָׁבוּעוֹת אֵלּוּ, מַהְפְּכִין מְעַט מְעַט

	ran ran mentara rang
kindness within kindness, and so forth—	ָרָסֶד שֶׁבְּחָסֶד כוּ.
by illuminating and drawing down a level of divine light,	עַל יְדֵי שֶׁמֵאִיר וּמַמְשִׁיךְ בָּהֶן בְּחִינַת אוֹר,
like the analogy of a candle that dispels darkness.	יְכְמוֹ מָשָׁל הַנֵּר שֶׁדּוֹחֶה אֶת הַחשֶׁךְ כוּ.
And this is the meaning of "You shall count" (וספרתם)—which also means illumination and light.	וְזֶהוּ "וּסְפַּרְתָּם" לָשׁוֹן הֶאָרָה וְאוֹר.
And every day we say, "Today is" "Today is"	ייןְאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם: "הַיּוֹם כוּ", "הַיּוֹם כוּ".
The drawing down of this light comes from above the attributes,	וָהַמְשָׁכַת הָאוֹר הִיא מִלְמַעְלָה מִבְּחִינַת הַמִּדּוֹת,
and through it, the attributes are transformed—	שֶׁעַל יָדָיו מָתְהַפָּכִים הַמָּדּוֹת—שֶׁעַל יָדָיו מָתְהַפָּכִים הַמָּדּוֹת
from the love of the other side to the love of Hashem.	מְבְּחִינַת אַהֲבָה שֶּׁבְּלְעוּמַת זֶה לְאַהֲבַת ה'.
As it is written: "And you shall count for yourselves from the day after the Shabbat"—	אָכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמְּחֲרַת הַשַּׁבָּת"—
meaning from above the attributes.	מְלְמַעְלָה מִבְּחִינַת הַמָּדּוֹת.
However, it is impossible to reach the state of transformation (אתהפכא)	אַך אִי אֶפְשָׁר לִהְיוֹת בִּבְחִינַת "אַתְהַפְּכָא"
without first passing through the state of submission (אתכפיא),	מְבְּלִי שֶׁתַּקְדִּים תְּחָלָּה בְּחִינַת "אִתְכַּפְיָא"
which is self-nullification—"Nullify your will"	שָׁהִיא בְּחִינַת בִּטוּל—"בַּטֵל רְצוֹנְךָ" כוּ'.
And as is known, it is impossible for something to come into existence from something else,	וּכְנוֹדָע, שֶׁאִי אֶפְשָׁר לִהְיוֹת הִתְהַוּוּת יֵשׁ מִיֵּשׁ,
like the analogy of a seed sown in the ground—	כְּמָשָׁל הַגָּרְעִין הַנִּזְרָע בָּאָרֶץ—כְּמָשָׁל הַגָּרְעִין הַנִּזְרָע בָּאָרֶץ—
it must first decay and become an aspect of Ayin (nothingness),	שָׁמִּתְרַקֵּב תְּחָלָּה וְנַעֲשֶׂה בְּחִינַת "אַיִן",
and only then can it sprout forth, growing abundantly through the power of vegetation within the earth.	וְאָז יָכוֹל לִהְיוֹת צוֹמֵחַ גַּם בְּתוֹסֶפֶת מְרוּבָּה עַל יְדֵי כֹּחַ הַצּוֹמֵחַ שָׁבָּאָרֶץ.
Whereas, before it decays, while it is still in a state of yesh (somethingness),	מַשֶּׁאֵין כֵּן קֹדֶם הָרָקְבוֹן, שֶׁהוּא עֲדַיִין בִּבְחִינַת יייֵשׁ,
it cannot grow.	ָלֶכֵן לֹא יָכוֹל לְצְמוֹחַ.
Thus, our Sages said regarding the emergence of a chick from an egg:	וְלָכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכְרוֹנָם לִבְּרָכָה בְּיַצִּיאַת —אֶפְרוֹחַ מִן הַבֵּיצָה
"When it begins to form, it is merely like clumps of dirt."	"כִּי קָא גְּבִיל, עָפְרָא בְּעַלְמָא הוּא" כוּ.

Similarly, it is impossible to transform the love of the other side into the love of Hashem	וְכָךְ, אִי אֶפְשָׁר לִהְיוֹת מִבְּחִינַת אַהֲבָה שֶׁבְּלִעוּמַת זֶה בִּבְחִינַת אַהֲבַת ה',
unless first there is self-nullification (bitul).	אָם לֹא שֶׁתַּקְדִּים תְּחָלֶּה בְּחִינַת בִּטוּל.
As it is written in the Shema: "Echad" (One) and "You shall love"—	וּרָמוֹ שֶׁכֶּתוּב בִּקְרִיאַת שְׁמֵע: "אֶחָד" וְ"אָהַרְתָּ—
first there must be self-sacrifice (mesirat nefesh), a state of nullification,	שָׁתְּחָלֶּה צָרִיךְ לִהְיוֹת מְסִירַת נֶפֶשׁ, בְּחִינַת בִּטוּל,
to surrender oneself entirely into the Oneness of Hashem.	דְמְסוֹר נַפְשׁוֹ בְּ"אֶחָד".
And through this, the verse continues, "And you shall love"—	ָּוְעַל יְדֵי זָה, "וְאָהַבְתָּ—"וְעַל יְדֵי זָה,
with all your heart , meaning with both inclinations,	"בְּכָל לְבָבְךָ", בִּשְׁנֵי יִצְרֶיךָ,
which represents the concept of transformation ("it'hapcha").	שֶׁהוּא עִנְיַן "אִתְהַפְּכָּא".
And this is the concept of matzah, which they were commanded to eat in the first week of the Omer counting,	וְזֶהוּ עִנְיַן הַמַּצָּה, שֶׁנִּצְטַוּוּ לֶאֱכוֹל בַּשָּׁבוּעַ הָרְאשׁוֹן שֶׁל סְפִירָה,
and even before the counting began—	וְגַם קֹדֶם סְפִירָה—
because matzah represents self-restraint (itkafya) and nullification.	ָּכִי הַמַּצָּה הִיא בְּחִינַת "אָתְכַּפְיָא" וּבִטוּל.
For matzah does not have the property of rising,	ָכִּי הַמַּצָּה אֵין בָּהּ הִתְנַשְׂאוּת,
it does not expand and puff up.	לָהְיוֹת תּוֹפַחַת וְעוֹלֶה.
Nor does it have a strong flavor like chametz (leavened bread).	וְגַם אֵין בָּהּ טַעַם כְּמוֹ הֶחָמֵץ.
And these two properties are interdependent,	וָהָא בְּהָא תַּלְיָא,
for as is known, one who does not have a sense of self-exaltation does not seek taste in his service of Hashem.	כְּנוֹדָע, שֶׁמִּי שֶׁאֵין בּוֹ בְּחִינַת הִתְנַשְּׂאוּת, אֵינוֹ רוֹצֶה לְמְצֹא טַעַם בַּעֲבוֹדָתוֹ כוּ'.
And this is the concept of matzah, "the bread of affliction", before receiving the Torah—	וְזֶהוּ עִנְיַן הַמַּצָּה, "לֶחֶם עֹנִי", לִפְנֵי קַבָּלַת —הַתּוֹרָה
as it is written: "Let my soul be as dust to all; then open my heart to Your Torah."	ּכְמוֹ שֶׁכֶּתוּב: "וְנַפְשִׁי כֶּעֶפָר לַכֹּל תִּהְיֶה, וְאַחַר כָּךְ: "פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךְ" כוּ
That through "let my soul be as dust" , one can afterward attain the state of transformation (it'hapcha)	שָׁעַל יְדֵי "וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר", יוּכַל לִהְיוֹת אַחַר כָּךְ הַבְּרָחִינַת "אִתְהַפְּכָּא",
and reach the state of face-to-face connection with Hashem.	וְלְהְיוֹת "פָּנִים בְּפָנִים".

יין אָן אָן בּוֹבְלּאָטָ אֵנָי וּלְּנוּ וּנְּנוּנּיוּנייוּ	
And behold, in this aspect, the state of Itkafya (self-restraint) is higher than the state of Ithapcha (transformation).	וְהִנֵּה, בְּבְחִינָה זוֹ, בְּחִינַת "אָתְכַּפְיָא" הִיא לְמַעְלָה מְבְּחִינַת "אָתְהַפְּכָא".
For although one has not yet transformed the emotions,	ָכִי הַגַּם שֶׁאֵינוֹ מַהְפֵּךְ אֶת הַמִּדּוֹת עֲדַיִין,
nevertheless, he is in a state of total nullification.	מָכָּל מָקוֹם, הֲרֵי הוּא בִּבְחִינַת בִּטוּל מִכָּל וָכֹּל.
And through this arousal from below , in the state of bitul —where one removes himself from everything through Itkafya —	וּבְאָתְעֶרוּתָא דִּלְתַתָּא זוֹ, בִּבְחִינַת בִּטוּל, שֶׁמְּסַלֵּק עַצְמוֹ מִכָּל, בִּבְחִינַת "אִתְכַּפְיָא—"עַצְמוֹ מִכָּל, בִּבְחִינַת
an arousal from above is awakened, drawing down from Sovev Kol Almin into Malchut ,	אָתְעָרוּתָא דִּלְעֵילָא, לִהְיוֹת נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת "סוֹבֵב נָל עָלְמִין" לְבָחִינַת "מַלְכוּת".
which is also an aspect of divine withdrawal —His essence and being withdrawing to sustain the spirit of the lowly and the hearts of the broken.	שֶׁהוּא גַּם כֵּן בְּחִינַת הִסְתַּלְקוּת, עַצְמוּתוֹ וּמַהוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְהַחֵיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְבָבוֹת נִדְכָּאִים כוּ'.
And this is the meaning of "Baruch Shem Kevod Malchuto LeOlam Va'ed"—	וָזֶהוּ "בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד".
meaning that there should be blessing and divine flow into His Kingship forever and ever.	הַיְינוּ, לִהְיוֹת בְּחִינַת בְּרָכָה וְהַמְשָׁכָה בִּבְחִינַת מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד.
For "Va'ed" (forever) is an interchangeable form of "Echad" (One),	ּכִּי "וָעֶד" בְּחָלּוּפֵי אוֹתִיּוֹת הוּא "אֶחָד".
and our Sages said: "Wherever it is stated 'Va'ed' , it signifies that it has no end"—	וְאָמְרוּ רַזּ"ל: "כָּל מָקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר 'וָעֶד'—אֵין לוֹ הָפְסֵק.
meaning that He was King, He is King, and He will reign forever without limit.	יַהַיְינוּ, לִהְיוֹת "מֶלֶךְ, מָלַךְ, יִמְלוֹךְ, עַד אֵין קֵץ" כוּ.
And in the soul, this means that there should be no fluctuations	וּבַנֶּפֶשׁ, הַיְינוּ, שֶׁלֹא יִהְיֶה בְּחִינַת שִׁינוּיִים
between one's state during prayer and after prayer, throughout the entire day.	בֵּין תּוֹךְ הַתְּפָלָה וְאַחֲרֵי הַתְּפָלָה, כָּל הַיּוֹם כֻּלוֹ.
For fluctuation derives from the concept of "He ruled and then He died",	שָׁהַשִּׁינּוּיִים הֵם מִבְּחִינַת "וַיִּמְלוֹךְ וַיָּמָת" כוּ.
meaning that one's divine service is temporary and not constant.	ָשֶׁהָעֲבוֹדָה אֵינָהּ בִּבְחִינַת קֶבַע, אֶלָּא זְמַנִּית.
And this is the meaning of "Terumah for Hashem" , which is the state of bitul (nullification) from below to above.	וְזֶהוּ "תְּרוּמָה לַה", שֶׁהוּא בְּחִינַת הַבִּטוּל מִלְמַשָּׁה לְמַעְלָה.
The concept of drawing down divine flow into Baruch Shem Kevod Malchuto	וְהָעִנְיָן, שֶׁהַמְשָׁכָה זוֹ, לִהְיוֹת "בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד "מַלְכוּתוֹ

	T : V: · · · I:
occurs through an arousal from below that likewise has no interruption—	הָיא עַל יְדֵי אָתְעָרוּתָא דִּלְתַתָּא, שֶׁגַּם כֵּן אֵין לָהּ הָפְסֵק—הָפְסֵק
namely, the acceptance of the yoke of Heaven.	דְהַיְינוּ, בְּחִינַת קַבָּלַת עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם.
The concept of yoke is a form of Itkafya , self-restraint and nullification of one's will.	שָׁעִנְיַן "עוֹל" הוּא בְּחִינַת "אָתְכַּפְיָא" וּבִטוּל הָרָצוֹן.
And this state has no interruption,	וּבְחִינָה זוֹ אֵין לָהּ הֶפְסֵק,
for this state can remain consistent the entire day.	פִי בְּחִינָה זוֹ יָכוֹל לִהְיוֹת בְּשָׁוֶה כָּל הַיּוֹם כּוּלוֹ.
Meaning, even after prayer, although one is no longer deeply engaged in contemplation,	הַיְינוּ, שֶׁגַּם אַחַר הַתְּפָּלֶּה, אַף עַל פִּי שֶׁאֵינוֹ עוֹסֵק בְּעוֹמֶק הַהִתְבּוֹנְנוּת,
nevertheless, he can still maintain a state of Itkafya	מָכֶּל מֶקוֹם, יוּכַל לָהְיוֹת בְּבְחִינַת "אִתְכַּפְיָא",
due to the firm resolve that remained from his time of prayer.	מָצַד הַהֶּסְכֵּם שָׁנִּשְׁאַר אֶצְלוֹ בִּשְׁעַת הַתְּפָּלֶּה.
However, in the state of love , there is fluctuation between the time of prayer and afterward.	מַשֶּׁאֵין כֵּן בִּבְחִינַת "אַהֲבָה", יֵשׁ שִׁינּוּי בֵּין שַׁעַת הַתְּפִּלָּה לְאַחַר הַתְּפִּלָּה כוּ.
Thus, the advantage of Itkafya and self-nullification is that it does not waver.	וְנְמְצָא, מַעֲלַת "בִּטוּל רָצוֹן" וְ"אִתְכַּפְיָא" יֵשׁ לָהּ מָעֲלָה יְתֵרָה,
This is because it has no fluctuations or interruptions .	ָשֶׁאֵין בָּהּ שִׁינּוּיִים וְהֶפְּסֵק.
because it does not fluctuate.	ָוְהוּא מַה שֶׁאֵין בָּהּ שִׁינּוּיִים.
The explanation of the matter is as follows:	וָהָעִנְיָן הוּא,
It is known that all fluctuations stem from the aspect of the Breaking of the Vessels (Shevirat HaKeilim),	כִּי הָנֵּה, יָדוּעַ דְּכָל הַשִּׁינּוּיִים הֵם מִבְּחִינַת .""שְׁבִירַת הַכֵּלִים
as it is written in the Zohar regarding "He ruled and He died",	וּכְמוֹ שֶׁכֶּתוּב בַּזֹהַר קָדוֹשׁ בְּעִנְיַן "וַיִּמְלֹךְ וַיָּמָת" כוּ
referring to the seven kings of Tohu ,	ּדָז' מְלָכִין דְּתוֹהוּ,
for "one who falls from his level is called dead."	דְּ"מַאן דְּנָפֵיל מִדַּרְגֵּיהּ אַקְרֵי מִיתָה".
The reason for their downfall was that they existed only in a state of ratzo (yearning),	וְעִנְיַן נְפִילָה זוֹ שֶׁלָּהֶם הוּא, שֶׁהָיוּ בִּבְחִינַת "רָצוֹא" ,לְבַד
without the state of shov (return).	ןְלֹא הָיָה בָּהֶם בְּחִינַת "שׁוֹב".
Therefore, this state could not be sustained.	וָלָכֵן, אֵין קִיּוּם לָבְחִינָה זוֹ.
And similarly, in a person's soul, there must be both ratzo and shov .	וְכֵן בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם, צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּחִינַת "רָצוֹא וָשׁוֹב" דַּיְקָא.
As it is written: "And you shall love [Hashem]",	"['כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאָהַרְתָּ [אֶת ה

11 2 12 12 13 14 14 11 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	
and afterward: "And you shall speak of them [words of Torah]",	יֹןאַחַר כָּךְ: "וְדִבַּרְתָּ בָּם" [בְּדִבְרֵי תּוֹרָה] כוּ.
as is well known.	ַכַּנּוֹדָע.
And behold, due to the aspect of Shevirat HaKeilim (the Breaking of the Vessels) mentioned above,	וָהִנֵּה, מִצַד בְּחִינַת "שְׁבִירַת הַכֵּלִים" הַנַּ"ל,
all fluctuations in a person also stem from it.	ַנְמְשָׁכִים גַּם כֵּן כָּל הַשִּׁינּוּיִים בָּאָדָם.
For although he prays with love,	ָשָׁאַף עַל פִּי שָׁהוּא מִתְפַּלֵּל בְּאַהֲבָה,
nevertheless, after prayer, he could, G-d forbid, be drawn after the desires of this world.	עם זֹאת, אַחַר הַתְּפָּלֶּה, יוּכַל לְהִימָּשֵׁךְ חַס וְשָׁלוֹם אַחַר תַּאֲווֹת עוֹלָם הַזֶּה.
The safeguard against this is the aspect of shov —"And you shall speak of them,"	אֱלָא, הַשְּׁמִירָה לָזֶה הִיא בְּחִינַת "שׁוֹב"—"וְדִבַּרְתָּ בָּם,"בָּם
and the fulfillment of mitzvot, etc.	וּבְקִיוּם הַמִּצְווֹת כוּ'.
However, it is known that the Breaking of the Vessels only affected the seven emotional attributes (middot),	אַךְ, הִנֵּה יָדוּעַ, דְּהַשְּׁבִירָה הָיְתָה בְּז' מִדּוֹת לְבַד,
but in the aspect of Malchut , there was no actual shattering at all,	אֲבָל בְּבְחִינַת "מַלְכוּת", לֹא הָיָה כְּלָל שְׁבִירָה מַמָּשׁ
as it is written in Sifra D'Tzniuta , and explained by the AriZal there.	וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּ"סִפְּרָא דְּצְנִיעוּתָא", וּבִפֵּרוּשׁ הָאָרִיזַ"ל שָׁם.
And this is the concept that the acceptance of the yoke of Heaven (kabbalat ol malchut shamayim),	ן ֶדֶהוּ הָעִנְיָן, שֶׁבְּחִינַת "קַבָּלַת עוֹל מַלְכוּת שָׁמִיִם,",
which is bitul haratzon (nullification of one's will),	שָׁהִיא בְּחִינַת "בָּטוּל הָרָצוֹן,",
does not undergo fluctuations , and is in the category of "Va'ed" (eternal), meaning that it has no interruption.	אֵין בָּהּ שִׁינוּיִים, וְהִיא בְּחִינַת "וָעֶד" שָׁאֵין לָהּ הֶפְסֵק.
And through an arousal from below in this state,	ir וְעַל יְדֵי "אִתְעָרוּתָא דִּלְתַתָּא" בְּבְחִינָה,
one also awakens the corresponding response from above—	מְעוֹרֵר גַּם כֵּן לְמַעְלָה—
to bring about "Baruch Shem Kevod Malchuto LeOlam Va'ed",	לְהְיוֹת "בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,",
meaning that there should be a blessing and divine flow from the Infinite Essence of Hashem	דְּהַיִינוּ, שֶׁתִּהְיֶה בְּרָכָה וְהַמְשָׁכָה מֵעַצְמוּת אֵין־סוֹף בָּרוּרְ־הוּא
to become the revelation of "Shem Kevod Malchuto" (the name of His glorious kingship).	יְלְהְיוֹת בְּחִינַת "שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ".
And this is similar to what was explained earlier regarding the meaning of "I will exalt You, my G-d, the King."	וּכְעָנְיַן הַמְּבוֹאָר לְמַעְלָה בְּפֵירוּשׁ "אַרוֹמִמְךָ אֱלֹקַי הַמֶּלֶךְ.

וְזֶהוּ עִנְיַן "תְּרוּמָה" הָרָאשׁוֹנָה, שֶׁהִיא "תְּרוּמָה "לַה
הַלָּמֶ"ד מוֹרָה עַל הַהַעֲלָאָה מִמַּטָּה לְמַעְלָה.
וְהַיְינוּ, מִפְּנֵי שֶׁהַמְשָׁכַת הָרוֹמוּמוּת וּבְחִינַת —מֵלְכוּת מִמַּהוּתוֹ וְעַצְמוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ
עִם הֱיוֹת שֶׁזֶּהוּ הַמְשָׁכָה וִירִידָה מֵעַצְמוּתוֹ לִהְיוֹת ,""סוֹבֵב כָּל עָלְמִין
אַך מַהוּת הַמְשָׁכָה זוֹ, הֲרֵי אֵינָהּ בְּהִתְלַבְּשׁוּת בָּעוֹלָמִין,
רַק בְּחִינַת רוֹמוּמוּת וְהָתְנַשְּׂאוּת עֲלֵיהֶם,
שֶׁזֶּהוּ כְּעֵין הַעֲלָאָה מִמַּטָּה לְמַעְלָה.
לֶכֵן נִקְרֵאת הַמְשָׁכָה זוֹ בַּ"זּהַר" בִּלְשׁוֹן "אָסְתַּלֵּק "יָקְרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
ּכְּמַאֲמֶר הַיָּדוּעַ: "כַּד אִתְכַּפְיָא סִטְרָא אַחֲרָא, אָסְתַּלֵּק יְקָרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא בְּכוּלְהוּ עָלְמִין".
ָןאֵין זֶה עִנְיַן סִילּוּק הָאוֹר מַמָּשׁ חַס וְשָׁלוֹם,
אָם כֵּן, מַאי מַעֲלְיוּתָא?
אֶלָא, אַדְּרַבָּה—וַדַּאי הִיא הַמְשָׁכָה וּגִילּוּי אוֹר־אֵין־סוֹף בָּרוּךְ־הוּא,
רָק שֶׁהוּא בְּחִינַת גִּילּוּי אוֹר "סוֹבֵב כָּל עָלְמִין,"ַרָק
שָׁאִי אֶפְשָׁר שָׁיִּהְיֶה הַגִּילּוּי בִּפְנִימִיּוּת בְּתוֹךְ הַכֵּלִים
ָפָי אָם בְּבְחִינַת רוֹמוּמוּת.
וָלָכֵן נִקְרָא "אָסְתַּלֵּק",
ָּכְאָלוּ הָאוֹר מִתְגַּלֶּה רַק מְעַט וּמִסְתַּלֵק.
יַעל כֵּן נָאֶמַר: "הְרוּמָה לַה",
שֶׁיִּהְיֶה בִּבְחִינַת רוֹמוּמוּת וְהִתְנַשְּׂאוּת—שֶׁיִּהְיֶה

الماسق المنافرة المنا		
which is the drawing down of Sovev Kol Almin from its source.	וְהִיא הַמְשָׁכַת אוֹר "סוֹבֵב כָּל עָלְמִין" מִמְּקוֹרוֹ.	
This drawing down is considered an elevation , since it is from the highest levels.	שֶׁהַמְשָׁכָה זוֹ הִיא כְּמוֹ הַעֲלָאָה, לְפִי שֶׁהִיא מִמְקוֹרוֹ הָעֶלְיוֹן.	
Moreover, this revelation occurs through an arousal from below ,	ְעוֹד, שֶׁהַמְשָׁכָה זוֹ הִיא עַל יְדֵי "אָתְעָרוּתָא דְלְתַתָּא",	
specifically through an elevation and self-nullification from below to above, as explained earlier.	שָׁבְּבְחִינַת הַעֲלָאָה וּבִטוּל מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, כְּנַ"ל.	
And this is the concept of the first Terumah ,	ָןזֶהוּ עִנְיַן "הְרוּמָה" הָאַחַת,	
which is the elevation from below to above .	שֶׁהִיא מִלְמַטָּה לְמַעְלָה.	
And afterward, it is written: "Everyone who is generous of heart shall bring the offering of Hashem." This refers to the aspect of drawing down from above to below—"offering" (תְּרוּמָה) as in "separation," as mentioned above, [like] "two from a hundred," etc.	וְאַחַר כָּךְ כְּתִיב: "כָּל נְדִיב לְבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת תְּרוּמַת הוי". הִיא בְּחִינַת הַהַמְשָׁכָה מִלְמַעְלָה לְמַטָּה—תְּרוּמָה לְשׁוֹן הַפְּרָשָׁה כְּנַ"ל, תְּרֵי מִמֵּאָה כוּ	
This means that it should be drawn from the aspect of Hashem, which is the aspect of Sovev Kol Almin, constantly bringing existence into being, for the Yud at the beginning [of Hashem's Name] indicates action, as in: "Thus would Job do," etc., regarding the aspect of Hashem , which is the aspect of Memaleh Kol Almin— Yud as in contraction, etc.	הַיְינוּ לִהְיוֹת נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת הוי'—הוּא בְּחִינַת סוֹבֵב כָּל עָלְמִין מְהַוֶּּה תָּמִיד, כִּי הַי' שֶׁבָּרֹאשׁ מוֹרֶה עַל הַפְּעוּלָה, כְּמוֹ "כָּכָה יַעֲשֶׂה אִיּוֹב" כוּ' בִּבְחִינַת הוי' שֶׁבְּחִינַת מְמֵלֵּא כָּל עָלְמִין—יוּ"ד צִמְצוּם כוּ	
And this drawing down is through the generous ones, the aspect of the Patriarchs, who are called generous ones and shepherds. For a generous one is one who bestows from his goodness upon another, and likewise, a shepherd feeds his flock in good pasture and nourishes and gives them drink.	וְהַמְשָׁכָה זוֹ עַל יְדֵי נְדִיבִים—בְּחִינַת הָאָבוֹת שָׁנְּקְרְאוּ נְדִיבִים וּרְעִיִּים. כִּי נָדִיב הוּא בְּחִינַת מַשְׁפִּיעַ מִטּוּבוֹ לְזוּלָתוֹ, וְכֵן הָרוֹעֶה רוֹעֶה צֹאנוֹ בְּמִרְעֶה טוֹב וּמַאֲכִיל וּמַשְׁקֶה אוֹתָם.	
And as it is written: "The generous ones of the nations have gathered, the people of the God of Avraham," etc., "to seat them with nobles, with the nobles of His people," etc., "He satisfies the nobles of the people," for the deeds of the Patriarchs involved digging wells: "And Avraham dug," etc.	וּכְמוֹ שֶׁכֶּתוּב: "נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפּוּ, עַם אֱלֹקֵי אַבְרָהָם" כוּ', "לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עַמוֹ" כוּ', "כִּי רָוָּה נְדִיבֵי עָם" שֶׁמַעֲשֵׂה הָאָבוֹת הָיָה לַחְפּוֹר בְּאֵרוֹת: "וַיַּחְפּׂר אַבְרָהָם" כוּ'.	
And all the wells that they dug in the days of Avraham, etc., for a well is the aspect of revealing the water from concealment within the earth. All their deeds were to bring the aspect of Sovev Kol Almin from concealment into revelation, into the aspect of Memaleh Kol Almin. This was the ultimate purpose of all their deeds and their service.	וְכֶל הַבְּאֵרוֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם כוּ', שָׁהַבְּאֵר הוּא בְּחִינַת גִּלּוּי הַמֵּיִם מִן הַהֶּעְלֵם תּוֹךְ הָאָרֶץ, שָׁכָּל מַעֲשֵׂיהֶם הָיָה לְהָבִיא בְּחִינַת סוֹבֵב כָּל עָלְמִין מִבְּחִינַת הֶעְלֵם לְגִלוּי, בְּחִינַת מְמַלֵּא כָּל עָלְמִין. זֶה הָיָה תַּכְלִית כָּל מַעֲשֵׂיהֶם וַעְבוֹדָתָם.	

	THE THE THE TANK THE TOTAL
And they are called generous of heart because the Holy One, blessed be He, is called by the name "heart" as an analogy, as it is written: "The rock of my heart," etc.	וְנִקְרָא נְדִיבֵי לֵב כִּי הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נִקְרָא בְּשֵׁם 'לֵב עַל דֶּרֶךְ מָשָׁל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "צוּר לְבָבִי" כוּ'.
For behold, the heart gives life to the entire body through the blood of the soul , which is enclosed within it, and afterward, it opens and flows to all the limbs. It always closes and opens, opens and closes, etc., which is the aspect of ratzo v'shov —giving and receiving.	כִּי הִנֵּה הַלֵּב מְחַיֶּה אֶת כָּל הַגּוּף עַל יְדֵי דַּם הַנֶּפֶשׁ שָׁנִּסְגָּר בְּתוֹכוֹ, וְאַחַר כָּךְ נִפְתַּח וְיוֹצֵא לְכָל הָאֵבָרִים. שֶׁתָּמִיד סוֹגֵר וּפּוֹתֵחַ, פּוֹתֵחַ וּסוֹגֵר כוּ', שָׁהוּא בְּחִינַת רָצוֹא וָשׁוֹב—מַשְׁפִּיעַ וּמְקַבֵּלּ
So too, the vitality of all the worlds exists in a manner of ratzo v'shov, etc. And this drawing down—to be in the state of ratzo v'shov—comes through the aspect of the Patriarchs.	כָּךְ הָנֵּה הַחַיּוּת שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת הִיא בְּדֶרֶךְ רָצוֹא וָשׁוֹב כוּ'. וְהַמְשָׁכָה זוֹ, לִהְיוֹת בְּחִינַת רָצוֹא וָשׁוֹב, הִיא עַל יְדֵי בְּחִינַת הָאָבוֹת.
Therefore, they are called nobles (nedivim) , because the attribute of Avraham is the attribute of love , which progresses and journeys in a movement of ratzo v'shov . Through this, it arouses Above, "as water reflects a face," etc., bringing forth a supreme love.	וְלָכֵן נִקְרְאוּ נְדִיבִּים, כִּי מִדָּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם מִדַּת הָאַהֲבָה, הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ רָצוֹא וָשׁוֹב. וְעַל יְדֵי זֶה מְעוֹרֵר לְמַעְלָה כַּמַּיִם הַפָּנִים כוּ', בִּבְחִינַת אַהֲבָה עֶלְיוֹנָה
And the attribute of Yitzchak is in awe , and "the fear of Yitzchak was upon me"—through the aspect of awe , etc.	וּמִדָּתוֹ שֶׁל יִצְחָק בְּיִרְאָה, "וּפַחַד יִצְחָק הָיָה לִי", עַל יְדֵי בְּחִינַת יִרְאָה כוּ.
Therefore, we say: "The God of Avraham, the God of Yitzchak," etc. The term Elokei is used for each one individually because the attribute of one is not like the attribute of the other.	וְלָכֵן אוֹמְרִים "אֱלֹקֵי אַבְּרָהָם, אֱלֹקֵי יִצְחָק" כוּ', כִּי "אֱלֹקֵי" אֵצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, לְפִי שֶׁמִדָּתוֹ שֶׁל זָה לֹא כְּמִדָּתוֹ שֶׁל זֶה.
And both aspects are necessary, as it is written: "His left hand is under my head, and His right hand embraces me."	וְצָרִיךְ לָהְיוֹת ב' הַבְּחִינוֹת, כִּי "שְׂמֹאלוֹ תַּחַת "לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי
For even through the aspect of "the left repels," it causes an elevation of the head, etc.	שָׁגַּם עַל יְדֵי בְּחִינַת "שְׂמֹאל דּוֹחֶה" גּוֹרֵם נְשִׂיאַת רֹאשׁ כוּ.
And this is the meaning of "Everyone who is generous of heart shall bring the offering of Hashem." That is, the drawing down of Torah from Above to below, which is called wine and oil , etc.	וְזֶהוּ "כָּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת תְּרוּמַת הוי". הַיִינוּ הַמְשָׁכַת הַתּוֹרָה מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, שָׁנִּקְרֵאת יַיִּן יְשָׁמֶן כוּ
This is the aspect of rich matzah , which is kneaded with wine and oil, and thus does not come to leavening at all, as mentioned above, and this is sufficient explanation.	שֶׁהִיא בְּחִינַת מַצָּה עֲשִׁירָה, הַנְּלוּשָׁה בְּיַיִן וְשֶׁמֶן, שָׁאֵינָהּ בָּאָה לִידֵי חִימוּץ כְּלֶל כְּנַ"ל, וְדוּ"ל.
	•